

kollegiale organer, herunder de organer, der er tættest på de ansatte og de studerende, så er vi indstillet på en drøftelse. Så vil begrebet »synliggørelse« pludselig også for os få en positiv betydning. Hvor vi havner i de kommende drøftelser, ja, det må forhandlingerne jo så vise.

I bemærkningerne til loven defineres udviklingskontrakter som en udveksling af hensigts-erklæringer. Det kan være nyttigt for de studerende og for de ansatte på universiteter selv at synliggøre de demokratiske processer og resultaterne deraf, hvis ikke man stresser de berørte gennem udviklingskontrakter. Forskning og undervisning kræver ro. Igen: Udviklingskontrakter kan indtænkes i forskellige sammenhænge. Hvis det er i en demokratisammenhæng, hvor man kan sige, det interne demokrati har en form for vetoret, jamen, så siger vi ja tak.

Et andet element i loven er så spørgsmålet om Ph.D.-studerende. Det er meget fornuftigt, at Ph.D.-studerende med lønarbejderstatus flyttes fra valggruppen af studerende til valggruppen af heltidsansatte.

Hvad angår sammenlægning og samarbejde: Jamen for at få flere sammenlægninger og lignende vil ministeren have udvidet muligheden for at søge dispensation til disse samarbejder. Nu tror jeg ikke, at der er nogen i den her sal, der har noget imod forpligtende samarbejde mellem uddannelsesinstitutioner, men det er selvfølgelig interessant, at dette forslag i universitetsverdenens hørings svar kaldes for overflødig.

Jeg kunne godt være en smule nervøs for, at ministeren ønsker flere sammenlægninger og derfor bruger en lovændring som signal. For Enhedslisten er det centralt, at vi undgår flere sager som Odense Universitet, hvor de studerendes demokratiske rettigheder blev trådt grundigt under fode i forbindelse med skabelsen af Syddansk Universitet. Vi ønsker derfor at sikre, at sådanne samarbejder kun kan ske under iagttagelse af de demokratiske spilleregler på det enkelte universitet, altså efter høringer og grundig inddragelse af alle de daglige brugere, studerende og ansatte.

Det leder så hen til det, man vel kunne kalde det mest positive i dette lovforslag, nemlig øget studenterindflydelse.

Når man betænker de lyriske ord, der er blevet brugt i den forskningspolitiske redegørelse om nødvendigheden af, at de studerende tager medansvar, får medindflydelse, ja, så skal jeg da ikke nægte, at det er meget, meget beske-

dent, hvad man præsterer i det her forslag, nemlig at sikre de studerende en vægt på 25 pct., og at de får en plads i institutbestyrelsen. Det er et godt, et lille, men et regulært fremskridt.

Forslaget om, at studerende skal besætte næstformandsposten i studienævnene er ærlig talt lidt af en narrehat. Det flytter ikke så meget. Men jeg har også bemærket i debatten i dag, at der var flere ordførere, der talte pænt om øget demokrati, og så kunne det jo være interessant, om der kunne laves ændringsforslag for en skærpelse af den tanke, der ligger bag. Når vi nu er ved at lave et lovforslag, kunne vi så ikke gøre det en anelse større, så man også mærkede det i dagligdagen?

For Enhedslisten er det centralt, at de studerende får reel indflydelse på deres hverdag. Vi ønsker et arbejdspladsdemokrati. Som udgangspunkt vil vi derfor gerne være med til at flytte magt fra den enkelte leder til de kollegiale organer, således at der kommer en mere kollektiv ledelse. Vi ønsker at få oprettet f.eks. institutråd, hvor forskere, undervisere, studerende og TAP'ere får indflydelse i stedet for bestyrelser.

Jeg vil også sige: O.k., det er der, vi står. Den mindste styrkelse af de studerendes og de ansattes rettigheder vil vi se positivt på. Hvis der f.eks. i den her sag kan dannes et flertal for, at studienævnet og de studerende her får en langt større eller i hvert fald mere reel indflydelse, så vil vi meget gerne være med til at se på det, og derfor vil vi gerne drøfte en udbygning af den her fremlagte, lad mig kalde det skitse, men jeg synes, at den har behov for, at vi fylder noget mere i den.

Lad mig så lige komme med ét signal: Vi siger entydigt klart nej til, at der åbnes for at ansætte ledere, og der er der kommet en lille pas-sus med i bemærkningerne til lovforslaget, som vi ikke ønsker der står. Den kan passende udrenses, mener vi.

Tom Behnke (FP):

Fremskridtspartiet er positiv over for ministerens lovforslag. Seneste ordfører og også andre ordførere har været inde på, at man jo sådan set godt kunne have gået længere endnu i forhold til studentermedindflydelse. Man kunne være gået længere i forhold til at lave om på universiteterne. Men jeg tror egentlig, at når alt kommer til alt, er det hensigtsmæssigt, at man sådan tager et skridt ad gangen. Det er trods alt en